

[Chr. Christensen]

er døbt til den kristne tro, hvoraf netop bøn er en væsentlig del.

Jeg forstod ministerens svar sådan, at ministeren vil indhente en udtalelse og derefter meddele, at det må være skolenævnene, der har den endelige afgørelse af, om der fortsat skal kunne være bøn i skolen eller ikke, og at ministeren dermed besvarer spørgsmålet positivt: at man ikke fra ministeriets side vil udsende et forbud mod morgensang og morgenbøn.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Allerførst skal jeg rette den misforståelse, at det overhovedet ville være muligt for ministeriet at udsende et forbud; det vil det ikke være efter gældende regler. Det, der er tale om, er, at ministeriet har fået nogle forespørgsler om, hvordan man skal fortolke loven, og et hvilket som helst ministerium skal selvfølgelig besvare den slags forespørgsler. Der er altså ikke tale om, at undervisningsministeriet har taget en sag op. Der er tale om, at forskellige grupper har henvendt sig for at få en fortolkning.

Vi arbejder med at give en sådan fortolkning, og som jeg sagde i mit svar til hr. Chr. Christensen, er vi ikke færdige med overvejelserne i undervisningsministeriet. Som jeg også sagde, vil vi indhente yderligere sagkyn-dige udtalelser.

Jeg føjede hertil, fordi jeg synes, det kan være vigtigt i denne sag at kende den politiske ministers indstilling til spørgsmålet, at min principielle indstilling er den, at det bør være skolenævnenes afgørelse. Falder undersøgelseerne i undervisningsministeriet ud på en sådan måde – hvad jeg ikke kan sige noget om i dag – at man må sige, at det ikke er i overensstemmelse med loven, er det min hensigt at skabe mulighed for en ændring af loven, således at det bliver skolenævnene, der får afgørelsen. Det finder jeg er helt i tråd med den principielle holdning, der har været socialdemokratiets i skolespørgsmål.

Ingolf Knudsen (CD):

På baggrund af de svar, undervisningsministeren har givet her, føler jeg det måske rimeligt at få undervisningsministeren til at præcisere, at det er sådan, at den nye folkeskolelov medfører – og den nye folkeskolelov blev jo gennemført med kristeligt folke-

partis støtte – at den danske folkeskole ikke mere er en kristen skole.

Ole Hovmand (FP):

Jeg står med en liste her, der er indeholdt i en amerikansk rapport fra kongressen den 10. januar 1963. Den hedder »Løbende kommunistiske mål«, og den opregner i 44 punkter, hvordan man skal forholde sig som kommunist for at få sine ting til at lykkes i den vestlige verden. Som punkt 27 står der:

»Infiltrer kirken og erstat den afslørede religion med social religion. Nedvurder Bibelen og ophjælp behovet for intellektuel modenhed, som ikke behøver en religiøs krykke.«

Det næste punkt, punkt 28:

»Eliminer eller fjern bønnen eller nogen fase i det religiøse udtryk i skolerne, på grund af at det skader princippet om adskillelse af kirke og stat.«

Jeg vil gerne høre, om undervisningsministeren er bekendt med denne rapport, og om hun har nogen formening om, at de henvendelser, der er kommet til undervisningsministeriet, kan have en sådan baggrund.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Det sidste spørgsmål kan jeg besvare ganske kort med, at jeg ikke synes, det vedrører det stillede spørgsmål, og jeg synes i øvrigt heller ikke, at det overhovedet har nogen mening at citere fra den slags ting, som spørgeren gjorde. Derfor har jeg ikke noget som helst svar på det stillede spørgsmål.

Så spurgte hr. Ingolf Knudsen, om det ikke var sådan, at den danske folkeskole ikke mere var en kristen skole ifølge den gældende folkeskolelov. Jeg synes egentlig, at jeg både i mit svar og i mit gensvar til hr. Chr. Christensen gav udtryk for, at hvad angik morgenbønnen, var vi ved nærmere at undersøge det i undervisningsministeriet for at kunne give en rimelig fortolkning, og at vi ikke er i stand til det på nuværende tidspunkt, men at min indstilling til denne sag er, at det bør være en skolenævnsafgørelse, hvad der jo på mange måder selvfølgelig ikke kan være så bekvemt for centrumdemokraterne, der har ønsket en stærkere centralisering af folkeskolen.

Hermed sluttede spørgsmålet.